

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΜΑΪΟΥ 2016
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ (ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

(20) Όταν εκδιώχθηκε από τους δολοφόνους του Καλλιγούλα, αποσύρθηκε σε μια θερινή κατοικία, της οποίας το όνομα είναι Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε σε κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρεμόντουσαν μπροστά στην πόρτα.

(25) Ο Κάτωνας έφερε κάποια μέρα στο Βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς: «Σας ρωτώ» είπε, «πότε αυτό το σύκο νομίζετε ότι κόπηκε από το δέντρο». Όταν όλοι απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, «Κι όμως πριν τρεις ημέρες» είπε «να ξέρετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα.»

(29) Όταν άκουσε τον χαιρετισμό ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήρθαν στον νου του κορακιού τα λόγια του αφεντικού του: « Κρίμα στον κόπο μου!». Στα λόγια αυτά ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο δεν είχε αγοράσει κανένα μέχρι τότε.

B1 α.

insidiatore

qua

caedium (caedum)

mihi

quoddam

praecocia

patrum (ετερόσημο: pater/patris: ο πατέρας, patres/patrum: οι Συγκλητικοί)

haec

tui

nullius

B1 β

propiozem

ΘΕΤΙΚΟΣ: prope, ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ: propius, ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ: proxime

satius

B2 α

excludunt

recedamus

exterruisti

proreptum

abderetis

afferre

ostenturus/ ostensurus

decerpi

dic

veniendo

B2 β

ΕΝΣ: perdas, **ΠΡΤ:** perderes, **ΜΕΛΛ:** perditurus sis, **ΠΡΚ:** perdideris, **ΥΠΕΡΣ:** perdidisses

Γ1 α

Caligulae: γενική αντικειμενική, ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο insidiatoribus

cui: δοτική προσωπική κτητική εξαιτίας του est

se: αντικείμενο στο abdidit, άμεση αυτοπάθεια

die: αφαιρετική, επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο attulit, δηλώνει το πότε έγινε κάτι

decerptam esse: αντικείμενο στο putetis, ειδικό απαρέμφατο, ετεροπροσωπία (με υποκείμενο το ficum)

ex arbore: εμπρόθετη αφαιρετική, επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο decerptam esse

recentem: κατηγορούμενο στο εννοούμενο ficum που είναι το υποκείμενο του απαρεμφάτου esse (συνδετικό ρήμα)

salutationum: γενική διαιρετική εξαιτίας του satis

corvo: δοτική προσωπική εξαιτίας της απρόσωπης έκφρασης venit in mentem

quanti: γενική της αξίας, επιρρηματικός προσδιορισμός στο emerat

Γ1 β

figus praecox allata est a Catone quodam die in curiam

Γ1 γ

στάση σε τόπο: in curia, απομάκρυνση: ex curia

κίνηση σε τόπο: domum, απομάκρυνση: domo

Γ1 δ

Num ad haec verba Augustus risit?

Ad haec verba Augustus risitne?

Nonne ad haec verba Augustus risit?

Ad haec verba Augustus risit? (χωρίς λέξη εισαγωγής για να δοθεί έμφαση)

Γ2 α

vela, quae praetenta erant

ficum, quae praecox erat

Γ2 β

cui nomen est Hermaeum: δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση, προσδιορίζει το dietam

quando hanc ficum decerptam esse putētis ex arbore: δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική ονοματική πρόταση, λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο interrogo

Cum omnes recentem esse dixissent: δευτερεύουσα χρονική επιρρηματική πρόταση, επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο inquit

quanti nullam adhuc emerat: δευτερεύουσα παραβολική απλή, λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης με α' όρο την κύρια πρόταση («Ad haec...avem tanti»)

Γ2 γ

- exclusus: postquam exclusus est

Εκφέρεται με Οριστική γιατί η δευτερεύουσα ενδιαφέρει μόνο από άποψη χρόνου (δηλώνει το πραγματικό) και ειδικότερα Οριστική Παρακειμένου γιατί δηλώνεται το προτερόχρονο στο παρελθόν

- exterritus: cum exterritus esset
- audita: χρονική επιρρηματική μετοχή (ιδιάζουσα, γιατί το ποιητικό αίτιο της μετοχής συμπίπτει νοηματικά με το υποκείμενο του ρήματος)
Είναι μετοχή Παρακειμένου και δηλώνει το προτερόχρονο
Αναλύεται ως εξής: cum (Caesar) audivisset salutationem

επιμέλεια: Τσουκαλά Γεωργία
Σαραφινός Νίκος